



Ministerie van Financiën

Handleiding Overheidstarieven 2010

Colofon

Titel Handleiding Overheidstarieven 2010

Auteur dhr. C.J.J.M. Stoop

Datum 28 oktober 2009

Inlichtingen **Directie Begrotingszaken**
Jeroen Stoop
T 070-3428120
F 070-3427946
c.j.j.m.stoop@minfin.nl

INHOUDSOPGAVE

1. Inleiding	
1.1 Doel	2
1.2 Toepassing	2
1.3 Systematiek	2
1.4 Specifieke situaties	3
1.5 Leeswijzer	3
2. Tarieven 2010 en toelichting	
2.1 Normbedragen per salarisschaal	4
2.2 Salariskosten	5
2.3 Overheadkosten	6
2.3.1. Huisvestingskosten	7
2.3.2. Automatiseringskosten	7
2.3.3. Overige overheadkosten	7
2.4 Aantal productieve uren	8
3. Specifieke onderwerpen	
De toepassing van interest	10

1. INLEIDING

1.1 Doel van de handleiding

De Handleiding Overheidstarieven is bestemd voor die onderdelen van de rijksoverheid die kosten in rekening brengen voor werkzaamheden verricht voor, of diensten verleend aan, afnemers buiten de rijksoverheid. Uitgaande van de met die activiteiten gemoeide tijd willen deze dienstonderdelen dat doen door een tarief per uur in rekening te brengen. Daartoe bevat deze tarievenhandleiding voor elk van de ambtelijke salarisschalen drie tarieven per uur:

- een *kostendekkend tarief per uur exclusief BTW*;
- een *kosten-plus tarief per uur exclusief BTW*; en
- een *kosten-plus tarief per uur inclusief BTW*.

1.2 Toepassing

De tarievenhandleiding kan door onderdelen van de rijksoverheid worden gebruikt als hulpmiddel, wanneer geen adequate kostenadministratie of een ander toereikend instrument ter bepaling van kostenvergoedingen voorhanden is. De keuze voor het in rekening te brengen tarief dient te worden gemaakt conform aanwijzing 11 van de 'Aanwijzingen inzake het verrichten van marktactiviteiten door organisaties binnen de rijkdienst' uit 1998. Deze aanwijzingen zijn opgenomen in het Handboek Financiële Administratie Rijksoverheid (Hafir, A8.04c). Het Hafir is te raadplegen via internet www.minfin.nl, door als zoekterm 'hafir' te gebruiken.

De Handleiding Overheidstarieven kan eveneens gebruikt worden ten behoeve van voorcalculatie, interne doorberekening, sturing en beheersing, benchmarking, controle en arbitrage. Ook andere publiekrechtelijke lichamen dan de rijksoverheid kunnen gebruik maken van de tarievenhandleiding, maar ze dienen de toepasbaarheid dan wel kritisch te beoordelen.

1.3 Systematiek

De tarieven voor het jaar 2010 zijn op dezelfde wijze samengesteld als de tarieven in de Handleidingen Overheidstarieven van de voorgaande jaren. In de Handleiding worden *gemiddelde* uurtarieven *per salarisschaal* gepresenteerd. Het gaat hierbij om uurtarieven en salarisschalen van medewerkers binnen de rijksoverheid die vallen onder het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren (BBRA). De uurtarieven zijn berekend op basis van de gemiddelde salariskosten en overheadkosten (incl. huisvestingskosten) binnen de rijksoverheid.

De tarieven voor het jaar 2010 vertonen een stijging ten opzichte van de tarieven voor het jaar 2009. De uurtarieven stijgen gemiddeld over alle BBRA schalen met 3,8%. Zoals ook in voorgaande jaren wordt voor de component salariskosten in de uurtarieven uitgegaan van de door P-Direkt opgestelde prognose voor 2010. Uitgangspunt hierbij zijn de feitelijke salariskosten in de maand augustus 2009. In de prognose van de salariskosten voor 2010 is de loonontwikkeling volgens de geldende CAO voor de sector rijk doorberekend. Bij de berekening van de tarieven wordt verder gebruik gemaakt van de prijsindices voor 2010 conform de Macro Economische Verkenningen van het Centraal Plan Bureau (MEV 2010, september 2009). In de paragrafen 2.2 tot en met 2.4 wordt dit nader toegelicht.

1.4 Specifieke situaties

De Handleiding Overheidstarieven bevat gemiddelde tarieven per uur voor de rijksoverheid als geheel. Bij kostendoorberekening kan evenwel behoefte bestaan aan tarieven die rekening houden met de specifieke situatie van het onderdeel dat de kosten doorberekent. In deze behoefte kan worden voorzien door de bedragen uit deze handleiding aan te passen aan de eigen situatie. In hoofdstuk 2 wordt toegelicht waarop de genoemde bedragen zijn gebaseerd. De gebruiker kan hiermee beoordelen of de basissituatie afwijkt van de eigen, specifieke situatie en zo ja, of die afwijking aanleiding geeft om de bedragen uit deze tarievenhandleiding aan te passen aan de eigen situatie.

1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 worden de tarieven voor 2010 gepresenteerd. In paragraaf 2.1 zijn in één tabel de tarieven per salarisschaal opgenomen. De opbouw en berekening van deze tarieven worden toegelicht in de paragrafen 2.2 en 2.3. Het aantal productieve uren wordt in paragraaf 2.4 nader toegelicht. Naast de in hoofdstuk 2 behandelde tarievencomponenten zijn er onderwerpen die niet een direct onderdeel van de tarieven zijn maar toch relevant kunnen zijn bij het in rekening brengen van kosten. In dit verband wordt in hoofdstuk 3 de toepassing van interest behandeld.

2. TARIEVEN 2010 EN TOELICHTING

2.1 Tarieven per salarisschaal in 2010

(bedragen in euro's)

loonschaal	salariskosten per mensjaar in Euro	overhead in Euro	totale kosten in Euro	<i>kostendekkend</i>	<i>kosten- plus</i>	<i>kosten-plus</i>
				<i>tarief per uur</i>	<i>tarief excl. btw</i>	<i>tarief incl. btw</i>
				in Euro	in Euro	in Euro
1	27.921	28.015	55.937	41	43	51
2	29.034	28.015	57.050	42	44	52
3	31.686	28.015	59.701	44	46	55
4	36.327	28.015	64.342	47	50	59
5	39.672	28.015	67.687	49	52	62
6	42.577	28.015	70.593	52	54	65
7	46.662	28.015	74.678	55	57	68
8	51.688	28.015	79.704	58	61	73
9	57.193	28.015	85.208	62	66	78
10	63.119	28.015	91.135	67	70	83
11	71.819	28.015	99.834	73	77	91
12	82.538	28.015	110.554	81	85	101
13	93.242	28.015	121.257	89	93	111
14	103.596	28.015	131.611	96	101	121
15	113.489	28.015	141.505	103	109	130
16	122.732	28.015	150.747	110	116	138
17	132.498	28.015	160.514	117	124	147
18	143.726	28.015	171.741	125	132	157

De tarieven in de kolom "*kosten-plus excl. BTW*" zijn afgeleid uit de tarieven in de kolom "*kostendekkend tarief per uur*". Hier is uitgegaan van een winstopslag na belasting van 4%. Dit percentage van 4% is ontleend aan het effectief rendement op staatsleningen, als de minst risicovolle vorm van belegging¹. Daarnaast is rekening gehouden met de doorwerking van de fiscale component, hier gesteld op 25,5% van de winst². De totale opslag bedraagt dan $[4\% / (100\% - 25,5\%)] = 5,37\%$.

¹ Hierbij is uitgegaan van de rente op staatsobligaties in het Eurogebied met een looptijd van 10 jaar, blijkens de statistieken van De Nederlandsche Bank. Het gemiddelde percentage over de afgelopen 5 jaar is hier afgerond op een heel procentpunt.

² Het tarief voor de vennootschapsbelasting in de hoogste schijf bedraagt in 2010 25,5 %, ongewijzigd t.o.v. 2009.

De tarieven in de kolom "*kosten-plus incl. BTW*" zijn verkregen door de "*kosten-plus*" tarieven te verhogen met 19%, het hoge BTW- tarief in 2010. In de paragrafen 2.2 tot en met 2.4 wordt een nadere toelichting gegeven bij de in deze tabel opgenomen tarieven en het aantal direct productieve uren (over 2010: 1369 uur) waarop de berekening is gebaseerd.

De uurtarieven stijgen gemiddeld over alle BBRA schalen met 3,8%. Deze stijging wordt veroorzaakt door de verwachte gemiddelde stijging van de salariskosten met 4,8% en een verwachte stijging van de overheadkosten met 1,6%. De stijging van de salariskosten (gemiddeld 70% van HOT-tarief) zorgt voor een gemiddelde stijging van 3,3% van het gemiddelde HOT-tarief. De stijging van de overheadkosten (gemiddeld 30% van HOT-tarief) zorgt voor een gemiddelde stijging van 0,5% van het gemiddelde HOT-tarief.

<i>Kostencomponent</i>	<i>stijging t.o.v. 2009 in %</i>	<i>doorwerking in gemiddelde stijging tarieven in %</i>
loonontwikkeling	4,8%	3,3%
overheadkosten	1,6%	0,5%
Totaal		3,8%

2.2 Salariskosten

De tarievenhandleiding is in beginsel bestemd voor gebruik binnen de rijksoverheid. Daarom worden in de berekeningen empirische gegevens gebruikt die op de rijksoverheid betrekking hebben. In deze berekeningen worden tot de rijksoverheid gerekend alle personen die volgens BBRA 1984 worden bezoldigd en werkzaam zijn bij de ministeries en de Hoge Colleges van Staat³.

Voor iedere salarisschaal (schaal 1 tot en met 18) wordt een gemiddeld salariskostenbedrag berekend en geraamd voor het jaar 2010. Dit gemiddelde salariskostenbedrag per schaal is gebaseerd op een heel kalenderjaar voor een persoon met een volledige werktijd (d.w.z. een werktijd van 36 uur per week). Bij de bepaling van de salariskosten, dat wil zeggen de kosten die het Rijk als werkgever maakt, worden de volgende kostencomponenten meegenomen:

- a. bruto salaris;
- b. vakantiegeld;
- c. eindejaarsuitkering;
- d. door de werkgever te betalen premies voor ouderdoms- en nabestaandenpensioenen, WAO, VUT, invaliditeitspensioenen incl. het bovenwettelijke deel;
- e. wachtgeld.

³ Door de beperking 'bezoldigd volgens BBRA 1984' vallen onder meer de volgende groepen buiten deze definitie: het ministerie van Defensie, de Politie, de Rechterlijke Macht en personen met een salaris hoger dan schaal 18.

De salariskosten-componenten a. t/m d.:

De berekening van de kostencomponenten a. t/m d. - de salariskosten exclusief wachtgelden - wordt uitgevoerd door P-Direkt⁴. Uitgangspunt voor de berekening zijn de feitelijke salarisbetalingen over de maand augustus van het jaar 2009. P- Direkt maakt voor de berekening van de prognose voor 2010 gebruik van de loonontwikkelingen conform de lopende CAO voor de sector Rijk en de prijsindices conform de Macro Economische Verkenningen 2010 van het Centraal Planbureau en de Miljoenennota 2010.

Per saldo leiden de loonontwikkelingen tot een stijging van 4,8% van de salariskosten exclusief wachtgelden ten opzichte van 2009. Deze stijging wordt onder andere verklaard door een stijging van de eindejaarsuitkering in 2010 met 2,9% van het bruto jaarloon. Daarnaast is er sprake van stijgende lasten voor pensioen en WAO. Ten slotte is een deel van de stijging te verklaren door mobiliteit binnen en tussen de salarisschalen (bijvoorbeeld als gevolg van in- en uitstroom en bevordering).

Wachtgeld (salariskosten-component e.):

De opslag voor wachtgelden is afgeleid uit de gegevens over de ontwikkeling van het aantal werkloosheidsuitkeringen en wachtgelden (bron: Sociaal Jaarverslag Rijk). Het betreft hier gegevens over het jaar 2008, het meest recente jaar waarvoor deze gegevens beschikbaar zijn. Bij de berekening van de wachtgeldcomponent zijn die regelingen meegenomen die van toepassing zijn op het personeel dat volgens het BBRA bezoldigd wordt. Het totaal van deze uitgaven, dat aan de departementen kan worden toegerekend, kan worden uitgedrukt in een wachtgeldbedrag per ambtenaar. In het overheidstarief over het jaar 2010 wordt gerekend met een vaste opslag van € 440,= per rijksambtenaar (was € 594,=). Deze daling wordt veroorzaakt doordat minder voormalige ambtenaren gebruik maken van een werkloosheidsuitkering. Ook het aantal mensen met een wachtgelduitkering is aanzienlijk verminderd.

2.3 Overheadkosten

De overheadkosten zijn opgebouwd uit huisvestingskosten, automatiseringskosten en overige overhead. Deze drie componenten worden hieronder afzonderlijk besproken. De overheadkosten zijn in het verleden berekend op basis van informatie aangeleverd door de departementen. De afgelopen jaren zijn de overheadkosten steeds berekend door indexatie. In de tabel met de tarieven over 2010 (paragraaf 2.1) is één kolom opgenomen waarin de overheadkosten staan vermeld. Omdat voor alle salarisschalen eenzelfde bedrag wordt gehanteerd, wordt volstaan met een uitsplitsing in deze paragraaf. De opslag voor de overheadkosten per mensjaar voor 2010 komt neer op € 28.015,= (1,6 % hoger dan vorig jaar). Dit bedrag kan als volgt worden uitgesplitst:

⁴ P-Direkt is het shared Service Centre HRM voor 12 ministeries.

a) huisvesting	€ 6.265,= (was € 6.203,=)
b) kantoorautomatisering	€ 2.717,= (was € 2.671,=)
c) overige overhead	€ 19.033,= (was € 18.706,=)
totaal:	€ 28.015,= (was € 27.579,=)

2.3.1. Huisvestingskosten

De administratieve sector van de rijksoverheid is zeer divers gehuisvest en de spreiding van de werkelijke huisvestingskosten is groot. Op basis van de overeenkomsten tussen ministeries en de Rijksgebouwendienst is op hoofdlijnen inzicht in het gemiddeld gebruikte (bruto) vloeroppervlak en de werkelijke kosten mogelijk. De tarieven zijn vastgelegd in de Regeling Methodiek Gebruiksvergoeding Rijksgebouwendienst (MGR), aangevuld met de Rekenmethode Rijksgebouwendienst (RmR).

In 1997 heeft de Ministerraad besloten de huisvestingsbudgetten in 2014, via een ingroeitraject, te normeren. Het normbedrag is vastgesteld op een bedrag per ministerie plus een normbedrag per formatieplaats. Deze bedragen zijn de basis voor de huisvestingscomponent in deze tarievenhandleiding, waarbij is uitgegaan van een werkelijk gebruikt vloeroppervlak van 38 m² per formatieplaats. In de Rekenmethode Rijksgebouwendienst wordt gebruik gemaakt van de consumenten prijs index (de CPI), die voor 2010 op 1% wordt geraamd (bron: MEV, september 2009). Toepassing van deze systematiek heeft in deze handleiding geleid tot een huisvestingscomponent van € 6.265,= (was € 6.203,=). De normbedragen worden alleen gehanteerd voor huisvesting van formatieplaatsen in kantoorpanden. Voor specifieke panden vindt geen ingroei plaats.

2.3.2. Automatiseringskosten

Onder automatiseringskosten wordt in dit kader verstaan de kosten van *kantoorautomatisering*; de aan de werkplek verbonden kosten. In de praktijk worden hiervoor sterk wisselende bedragen gebruikt. In deze tarievenhandleiding wordt voor 2010 uitgegaan van een gemiddelde opslag van € 2.717,= (was € 2.671,=). Het bedrag van vorig jaar is geïndexeerd met de reguliere prijsindex voor de netto materiële overheidsconsumptie, de zogenoemde IMOC. Voor 2010 wordt deze prijsindex door het Centraal Planbureau geraamd op 1,75% (bron: MEV, september 2009).

2.3.3. Overige overheadkosten

Onder overige overheadkosten worden begrepen de indirecte kosten van het eigen organisatie-onderdeel (de uitgaven voor materieel) en de kosten van de andere organisatie-onderdelen die werkzaamheden verrichten samenhangend met de werkzaamheden en diensten van het eigen organisatie-onderdeel.

De component "overige overheadkosten" wordt jaarlijks door middel van de prijsindex netto materiële overheidsconsumptie, de IMOC, bijgesteld. Voor 2010 wordt gerekend met een indexering van 1,75% (bron: MEV, september 2009). De component "overige overheadkosten" komt dit jaar daarmee uit op € 19.033,= (was € 18.706,=).

Onder uitgaven voor materieel worden in dit kader begrepen de exploitatiekosten (waaronder de niet onder de huisvestingscomponent opgenomen huisvestingskosten), de bureaunkosten, de inhuur van externen, de reiskosten en de opleidingskosten. De kosten van andere organisatie-onderdelen betreffen de toe te rekenen uitgaven voor personeel en materieel van die organisatie-onderdelen die voor meerdere directies tegelijk functioneren. Daarbij is rekening gehouden met de vereiste directheid tussen kosten en activiteiten. In de eerste plaats kan hierbij gedacht worden aan de stafdiensten en leiding binnen het eigen directoraat-generaal. Voorts gaat het om centrale directies binnen het departement als geheel, zoals de departementale auditdienst, de directie Financieel-Economische Zaken, de directie Personeel en Organisatie, directie Voorlichting, etc.

2.4 Aantal productieve uren

De totale kosten per mensjaar worden bepaald door alle kostencomponenten (salariskosten, huisvestingskosten, automatiseringskosten en overige overheadkosten) bij elkaar op te tellen. De tarieven worden vervolgens vastgesteld door het verkregen bedrag aan kosten per mensjaar te delen door het aantal direct productieve uren per ambtenaar per jaar.

Voor deze tarievenhandleiding is uitgegaan van vijf werkdagen per week. Het aantal werkdagen in een jaar is verminderd met feestdagen (het meerjarige gemiddelde), vakantiedagen en ziektedagen. Het resulterende aantal aanwezige dagen/uren is vervolgens verminderd met de indirect productieve uren. Bij de indirect productieve uren kan gedacht worden aan werkbesprekingen, personeels- aangelegenheden, ondernemingsraden, studieverlof en cursussen, etc. Hiervoor wordt in de systematiek van de tarievenhandleiding steeds een vast percentage van 12% toegepast.

Het aantal productieve uren per jaar is ten opzichte van 2009 marginaal gedaald van 1370 naar 1369. Dit is het gevolg van het licht stijgende ziekteverzuimpercentage bij het Rijk, van 5,6 % naar 5,7 %.

Voor het jaar 2010 resulteert dit in de volgende opstelling:

aantal werkdagen	261,0
aantal feestdagen	<u>7,0</u> -/-
omvang aanstelling in dagen	254,0
omvang aanstelling in uren (254,0 * 7,2)	1828,8
vakantie-uren	169,3 ⁵ -/-
ziekte-uren	<u>104,2</u> ⁶ -/-
aantal uren aanwezig	1555,3
aantal indirect productieve uren	<u>186,6</u> -/-
aantal direct productieve uren	1368,7

Het aantal direct productieve uren wordt in deze handleiding afgerond op 1369 uren per mensjaar. Ook in het tarievenoverzicht op pagina 5 is uitgegaan van 1369 direct productieve uren. Er dient te worden aangetekend dat daarbij is uitgegaan van een gemiddelde situatie voor de gehele rijksoverheid. Onderdelen van de rijksoverheid die deze tarievenhandleiding gebruiken, kunnen voor zichzelf nagaan of het aantal productieve uren van 1369 ook voor hen geldt. Zo nodig kan voor de eigen situatie van een ander aantal productieve uren worden uitgegaan.

⁵ De vakantie-uren zijn samengesteld uit basisvakantie-uren en leeftijdsvakantie-uren. De basisvakantie-uren bedragen 165,6 uur. De leeftijdsvakantie-uren beginnen bij een leeftijd van 45 jaar en kennen een staffel: 45-49 jaar = 7,2 uur; 50-54 jaar = 14,4 uur; 55-59 jaar = 21,6 uur en 60 en ouder = 28,8 uur. Rekening houdend met de leeftijdsopbouw van de rijksambtenaren, volgt hieruit een gewogen gemiddelde van 3,7 uur. Totaal aantal vakantie-uren derhalve 165,6 + 3,7 = 169,3 uur.

⁶ Voor de ziekte-uren wordt uitgegaan van een ziekteverzuimpercentage van 5,7% over het jaar 2008 (was 5,6% over het jaar 2007). Bron: Sociaal Jaarverslag Rijk 2008.

3. SPECIFIEKE ONDERWERPEN

Naast de in hoofdstuk 2 behandelde kostencomponenten zijn er onderwerpen relevant, die niet een direct onderdeel van de tarieven zijn maar desondanks relevant kunnen zijn bij het in rekening brengen van kosten. Een van die onderwerpen wordt in dit hoofdstuk behandeld: de toepassing van interest.

De toepassing van interest

Bij het in rekening brengen van kosten kan rekening gehouden worden met twee soorten interest: interest over uitstaande vorderingen en interest over investeringsgoederen. Interest over uitstaande vorderingen kan worden doorberekend in die gevallen dat er een groot tijdsverschil zit tussen de levering van een dienst, het versturen van de rekening en de ontvangst van de betaling. Een dergelijk tijdsverschil zou zich in beginsel niet voor mogen doen. Als het zich toch voordoet, is in feite sprake van kredietverlening. Of een overheidsdienst daarvoor interest in rekening wil brengen, is ter beslissing van de desbetreffende overheidsdienst. Daarbij moet rekening gehouden worden met de wetgeving met betrekking tot richtlijn 2000/35/EG van de Europese Unie inzake de bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties⁷. De wet is in werking getreden per 1 december 2002. Deze wet schrijft voor dat in bepaalde gevallen de wettelijke rente van rechtswege verschuldigd is⁸.

Er kan door de partijen niet worden afgeweken van de bepaling in de richtlijn dat de rente verschuldigd is zodra een betalingstermijn wordt overschreden, ook wanneer de schuldenaar nog niet door de schuldeiser in gebreke is gesteld.

De toepassing van de wettelijke rente wordt aanbevolen. Op 1 juli 2009 is de wettelijke rente verlaagd van 6% naar 4%. Het gaat hier om de wettelijke rente voor niet-handelstransacties. Voor actualisatie van dit percentage wordt verwezen naar het 'Besluit vaststelling wettelijke rente'. Dit besluit is overigens niet meer opgenomen in Hafir.

Bij het verrichten van werkzaamheden en het verlenen van diensten aan derden spelen investeringsgoederen in de meeste gevallen een ondergeschikte rol. Indien bij bepaalde overheidsdiensten hieraan substantiële betekenis moet worden toegekend, kan hiermee naar eigen inzicht rekening worden gehouden.

⁷ Zie Wet van 7 november 2002 tot uitvoering van Richtlijn 2000/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 29 juni 2000 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties, gepubliceerd in Staatsblad 2002 545. Zie tevens Kamerstukken Eerste en Tweede Kamer nr. 28239 (2001-2002).

⁸ Zie Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 92a en Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 119a en 120.